

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1224/2015
16.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиље Д.Р. из К., чији је пуномоћник В.Н., адвокат из К., против тужене Републике Србије - Министарство правде и државне управе - Управа за извршење кривичних санкција - Окружни затвор у Крагујевцу, кога заступа Републички јавни правобранилац, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 28/15 од 09.03.2015. године, у седници одржаној 16.03.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 28/15 од 09.03.2015. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж1 28/15 од 09.03.2015. године, одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу П1 2910/11 од 27.11.2014. године, којим је одбијен као неоснован предлог тужиље за понављање поступка.

Против правоснажног решења донетог у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијано решење применом чл. 412. у вези чл. 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09) који се у овом поступку примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из чл. 361. став 2. тачке 7. и 12. ЗПП, на које ревидент указује. Расправно начело у поступку није повређено, а нижестепене одлуке су јасне, образложене и непротивречне. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама. Без утицаја је ревидентово указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. у вези члана 429. ЗПП, јер се тиме не доводи у сумњу правилност побијаног решења.

У конкретном случају, правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1476/13 од 25.09.2013. године преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 2910/11 од 11.03.2013. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име разлике мање исплаћене зараде за период од 24.11.2008. до 14.01.2011. године исплати појединачно одређене новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате и тужила обавезана да туженој накнади трошкове поступка.

Тужила је преко свог пуномоћника дана 15.09.2014. године поднела предлог за понављање правноснажно окончаног поступка, из чије садржине произилази да је предлог изјављен из разлога прописаних чланом 422. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку. Према изнетим разлозима, по сазнању за правни став Врховног касационог суда, који је изражен у одлуци Рев2 393/13, Апелациони суд у Крагујевцу променио је дотадашњу праксу и усвајао тужбене захтеве за исплату тражених потраживања из радног односа, као и у овом спору, односно преиначавало првостепене пресуде, којима је захтев тих тужилаца био одбијен. По оцени подносиоца предлога, промена става у одлучивању о истоветним тужбеним захтевима од стране Апелационог суда у Крагујевцу представља нову чињеницу, за коју је тужила сазнала после правноснажног окончања поступка у спору по њеној тужби и могућност да то употреби као нови доказ, на основу кога би за њу могла бити донета повољнија одлука да је употребљена у ранијем поступку. Уз предлог је приложила допис Апелационог суда у Крагујевцу од 08.08.2014. године упућен Управи за извршење кривичних санкција и одлуку - пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2285/13 од 17.07.2014. године.

Према чл. 422. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку, поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за њу могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Према чл. 423. став 2. овог закона, из наведеног разлога понављање се може тражити само ако странка без своје кривице није могла те околности да изнесе пре него што је ранији поступак завршен правноснажном судском одлуком.

У конкретном случају и по оцени Врховног касационог суда, разлози које подносилац предлога наводи не могу бити основ за понављање правноснажно окончаног поступка. Промењен правни став - правно схватање у касније донетим одлукама Апелационог суда, донетим у одлучивању у истоветним чињеничним и правним ситуацијама, не представља нову чињеницу или нови доказ на основу кога би за странку могла бити донета повољнија одлука да је та чињеница или доказ била употребљена у ранијем поступку. Тачније, наведена околност промене правног става, није разлог прописан у члану 422. ЗПП из којег се може поновити правноснажно окончан поступак. Такође, приложена правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу обавезујућа је само за странке у том спору, а не и за тужилу у овој парници против истог туженог.

У ревизији тужиље се понављају жалбени наводи о томе да се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред другостепеним судом, па је требало применити члан 429. Закона о парничном поступку. Међутим, у предлогу за понављање поступка изричито се тражи понављање правноснажно окончаног поступка у предмету П1 2910/11, па су ови ревизијски наводи неосновани. Осим тога, то не би утицало на правилност и законитост побијаног решења.

На основу чл. 412. у вези чл. 405. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**